

Lituanistinis darželis "Ratas" užbaigė rudens sezoną

Paskutinė šių metų RATO pamokėlė buvo ypatinga, bet apie ją kiek vėliau, pirmiausia trumpai apie visą rudens sezoną RATE...

Šį rudenį kalbėjom apie lietuvių tautosaką ir nagrinėjom Vilniaus ir Kauno miestų įkūrimo legendas. Mokytojų ratą papildė ne tik RATO vaikų tėveliai, Joana Daunytė, bet ir Rita Ivanauskienė.

Taigi, sezoną pradėjome be galo linksmai – mįslėmis. Šarangė varangė, po suolu susirangė. Kas? Ratiečiai tuoj įmins, kad tai šuo (nors jie greičiau sakys „šunys“). Po to, su didžiausiu entuziazmu RATE ganėme avis, kiaules, žąsis... Ir visi sulipę į karvės tortą traukėme: „Saulele, motule...“. Kalėdų Senis šiandien įsitikino, kad saulės šilumą prisišaukti jau esam gerai įgudę. Paganę, pakėlėme akis ir grožėjomės rudeniu, žaidėme jo gėrybėmis. Padarėme tvirtą ažuolą ir daug kaštotinių zuikučių. Su Rita Ivanauskiene kalbėjome apie dviejų didžiausių Lietuvos upių santakoje stovintį miestą ir jo globėją stumbrą.

O kitą pamoką RATE svečiavosi puodas su katilu, abu juodi. Puodas juokėsi, kad katilas juodas, na o katilas – kad puodas aprūkęs. Jie ėjo į mišką, nuo vilko ant meškos užbėgo ir nutarė, kad jei bijai vilko, į mišką geriau neiti. O vaikai jų vedini riaumojo kaip meškos, staugė kaip vilkai, suokė kaip laputaitės, čirškėjo kaip paukšteliai ir cypavo kaip mažos pelytės. Po to nusikėlėme į viduramžius ir kartu su Gedimimu medžiojome, sapnavome, Krivio Krivaičio patarimų klausėme, pilį statėme, aukas aukojome, kad ji tvirta būtų.

O po to vėl atvirtom savimi ir nusilipdėme po senį besmegenį. Nusilipdę, apie jį dainavome ir dūkome. Nespėjom net apsidairyti, o čia ir Kalėdų metas ir Kalėdų Senis beldžias į duris. Apie savo apsilankymą jis mums pranešė, senio laukėme, visą pasirodymą jam suruošėme. Ir, pasirodo, ne veltui. Jis vaikams atnešė po lietuvišką knygelę ir saldainių rinkinį. Štai, kas vyko paskutinį kartą RATE...

Iki kitų metų ir naujų pamokėlių.

